

ALEGEREA DIACONILOR

Aceasta

este. În primul rând trebuie aleși diaconii bisericii. Biserica noastră de aici este suverană; nu are nici o denomi-națiune sau altceva unde să-și trimită diaconii. Ea își alege păstorul, oamenii de încredere, alege diaconii, alege tot ce intră și iese din biserică. Nimeni de afară nu are nici un cuvânt de spus cu privire la ceva de aici; în toate este numai biserica. Iar biserica sunt aceia care ajută cu prezența lor, cu zeciuiala și darurile lor, ei sunt aceia care au întotdeauna un cuvânt aici.

Aș

vrea să mulțumesc fostului comitet de diaconi și o fac de aici, în numele întregii biserici. Dacă unii dintre ei sunt aici, adică fratele Cox, fratele Fleeman, fratele Deitzman, fratele Higginbotham, vreau să spun că au slujit bine Domnului în acest tabernacol.

Potrivit

rânduiei interne a bisericii lucrarea lor de slujire este de un an.

Diaconii și oamenii de încredere au făcut o lucrare bună, iar dacă doresc să se întoarcă înapoi este în ordine.

Dacă nu doresc aceasta, ei pot alege pe altcineva în locul

lor.

Aseară

i-am chemat pe cei din comitetul de încredere care este un comitet nou. În seara aceasta l-am văzut pe fratele Luther McDowell; ne bucurăm să-l vedem

printre noi. El a fost în vechiul comitet al bisericii.

Săptămâna aceasta am

mers să văd dacă pot face o fotografie care să fie prezentată bisericii și care

să includă oamenii de încredere ai bisericii: pe fratele William Morgan,

fratele Mike Egan, fratele Banks Wood și fratele Roy Robertson. Toți sunt din

orașul acesta cu excepția fratelui Robertson care locuiește între două orașe.

Domnul i-a găsit potriviți pe acești bărbați. Sunt oameni de onoare și au

primit însărcinarea de a fi oamenii de încredere ai bisericii.

În timp ce se

desfășura întâlnirea, persoana care îl ajută pe păstor ne-a spus că se va alege

un nou comitet de diaconi pentru că vechii diaconi au slujit bine în perioada

pentru care au fost aleși. Ei au renunțat la această slujbă, iar acum trebuie

să alegem mai mulți diaconi. Felul de procedură este simplu: ei pot fi numiți

de biserică sau de comitetul bisericii, desigur dacă au fost găsiți dreپți și

de onoare.

Slujba

de diacon este o slujbă foarte grea. În același timp este o

mare onoare să fii
diacon în Biserica Domnului. Aseară, în adunare, mi s-a atras
atenția cu
privire la câțiva bărbați. La întâlnirea cu păstorul, de
vinerea trecută, s-a
stabilit că toți bărbații aceștia sunt de onoare și drepti.

Un
singur bărbat tânăr, care a fost propus, nu s-a potrivit și ca
urmare s-a renunțat
la propunerea lui. El a fost propus de unul din oamenii de
încredere, dar când
eu și păstorul am întrebat care este vârsta acestui tânăr, am
aflat că abia are
douăzeci de ani. Este un tânăr de onoare și drept, dar am
aflat că nu este
căsătorit. Biblia spune că diaconul trebuie să fie căsătorit,
și trebuie să fie
soțul unei singure soții. Astfel, trebuie propus un alt bărbat
care este de
onoare și are toate calitățile pentru a fi diacon, un om
loial, apoi trebuie
verificat dacă acest frate nu este venit de curând la credință
și dacă soția
lui crede la fel. Dacă soția lui nu este credincioasă, el nu
poate fi diacon,
deoarece Cuvântul cere ca toată familia lui să fie predată
Domnului. Toți
trebuie să fie la credință, pentru că altfel pot interveni
conflicte.

Noi
ne ocupăm de problema aceasta acum și dorim să așezăm bine
această biserică. În
calitate de supraveghetor general al bisericii, eu trebuie să

veghez să fie
păstrată în concordanță cu Scriptura; totul să fie în
concordanță cu Cuvântul.

Așadar,
comitetul, păstorul și supraveghetorul general au găsit de
cuviință că este
bine să alegem un grup de oameni pe care îi considerăm de
onoare și drepti.
Numai noi îi putem propune, după care sunt numiți de biserică
prin votul
fiecăruia dintre noi. Apoi, dacă simt că pot accepta slujba
încredințată,
acești bărbați vor sluji. În scurt timp, ei vor vedea dacă
sunt chemați de
Domnul sau nu. Mai târziu, dacă simt că nu sunt potriviți
pentru această
slujbă, au dreptul să renunțe, pentru ca în următoarele
săptămâni să fie ales
altcineva în locul lor.

În
orice caz, dacă va fi cu voia Domnului, la începutul trezirii
pe care o voi
ține în Tabernacol de îndată ce mă voi odihni puțin, aș vrea
să-i ordinăm pe
acești diaconi și pe cei care țin casieria bisericii, prin
punerea mâinilor.
Dar, mai întâi de toate, ei trebuie numiți pentru a vedea dacă
le place slujba
încredințată și cum îi privește și biserica. Dacă totul va fi
în ordine de
ambele părți, acești bărbați vor fi ordinați ca diaconi, la
fel ca pe bărbații
de încredere. Este suveranitatea și rânduiala bisericii prin

Cuvântul lui
Dumnezeu.

Așadar,
nimeni nu va putea spune: „Cred că s-ar potrivi bărbatul
Cutare.” Nu este
aceasta. Nu puteți spune: „Fratele Neville crede că bărbatul
Cutare ar fi
potrivit”, nici: „Comitetul oamenilor de încredere crede că ar
fi potrivit
Cutare...”, ci biserica trebuie să decidă, pentru că aici nimeni
nu face nimic de
unul singur. Este votul bisericii pentru că biserica este
suverană.

Lista
cu vechea rânduială a fost distrusă de inundația din 1937, dar
am copiat-o și
în curând o vom pune din nou pe perete, alături de lista cu
îndatoririle
oamenilor de încredere, a diaconilor, a celor care țin
casieria bisericii, a
păstorului, etc.

Mi
s-a spus că prin harul lui Dumnezeu, fratele Hollin Hickerson
a fost găsit ca
fiind un om de onoare care merită să primească onoarea de a fi
diacon în acest
Tabernacol, iar comitetul bisericii l-a votat sută la sută
pentru această
slujbă.

De

asemenea , am găsit că fratele Collins este un om drept și de onoare. Fiind și predicator, noi îl rugăm să accepte să fie diacon al acestei biserici și nu numai diacon ci și un asociat al fratelui Neville și poate un învățător de școală duminicală care să țină locul fratelui Neville când este nevoie. Cu alte cuvinte, să-l ajute pe fratele Neville.

De

asemenea, biserica a găsit de cuviință ca fratele Tonny Zabel, un om de onoare și drept, care a fost propus în fața comitetului bisericii și al păstorului, să primească slujba de diacon al acestui Tabernacol.

Un

alt bărbat propus pentru această slujbă este fratele Taylor din Henryville sau Memphis, Indiana. El este cu noi de ceva vreme și a îndeplinit slujba de ușier. Biserica, comitetul și păstorul, cred că este potrivit pentru această slujbă de diacon.

De

asemenea, ginerele fratelui Mike Egan, fratele Bob Harned, a fost ales de comitet și de păstor, ca și casier al acestui Tabernacol, fiindcă este o slujbă onorabilă care cere dreptate și onoare.

Fraților,
eu cred că această chemare în slujbă va fi o mare onoare
pentru voi.

Acum

aș vrea ca fratele Neville să citească ce i se cere unui
diacon. Frate Neville,
te rog să citești Cuvântul Domnului. (Fratele Neville citește
din **1Timotei**
3.8-12):

*„Diaconii, de asemenea, trebuie să fie
cinstiți, nu cu două fețe, nu băutori de mult vin, nu doritori
de câștig
mârșav,*

*ci să păstreze taina credinței într-un
cuget curat.*

*Trebuie cercetați întâi și, numai dacă
sunt fără prihană, să fie diaconi.*

*Femeile, de asemenea, trebuie să fie
cinstite, neclevetitoare, cumpătate, credincioase în toate
lucrurile.*

*Diaconii să fie bărbați ai unei
singure neveste și să știe să-și cârmuiască bine copiii și
casele lor.*

***Pentru că cei ce slujesc bine ca
diaconi dobândesc un loc de cinste și o mare îndrăzneală în
credința care este
în Hristos Isus.”***

Amin.

Acum, aș vrea să-i rog pe frații care tocmai
au fost numiți în slujbă să vină pentru un moment pe
platformă. Biserica știe
că aceasta este alegerea comitetului de diaconi și a
casierului. Să ne rugăm
deci.

Doamne venim la Tine cu o inimă sinceră și
duhovnicească. Venim cu respect în fața Sfântului Tău Cuvânt,
venim conștienți
de faptul că Cuvântul fiecărui om este mincinos, dar Cuvântul
Tău este
Adevărul. Îți suntem recunoscători pentru această biserică pe
care Isus a
răscumpărat-o prin propriul Său sânge scump și ne-a dat acest
loc în care să ne
închinăm.

Ca și supraveghetori ai acestei turme
rânduite de Duhul Sfânt, încercăm să-i prezentăm acestei
adunări un grup de
oameni drepecți care credem că sunt umpluți cu Duhul Sfânt și
umpluți pentru
slujbă.

Tu ai spus referitor la fiecare din cei
chemați în această slujbă: „Du-te și fii atent la trăirea ta!

Fii un om cu fapte bune și umplut de Duhul Sfânt, astfel încât să poți sluji cu dreptate, să ai grijă de orfan și de văduvă, să împarți banii și să te îngrijești de bunăstarea bisericii.”

Noi tocmai am citit cuvintele spuse de apostolul Pavel sub inspirația Duhului cu privire la cerințele unei asemenea slujbe.

Dumnezeule, Te rog să-i legitimezi pe acești oameni, pentru că este alegerea unei biserici suverane, ca și trup al Domnului Isus, și ei vor onora această slujbă într-un mod deosebit în sfântul Nume al lui Isus.

Acum, în timp ce stăm cu capetele plecate, și nu numai cu capetele, ci și cu inimile, fiecare mădular al acestei biserici, care vine aici și sprijină biserica cu zeciuială și cu daruri, este chemat să hotărască...

În timp ce păstorul nostru, fratele Neville, și cu mine, stăm aici, vă întreb dacă această biserică crede că fratele Taylor este vrednic pentru a fi ales în slujba de diacon? Veți aproba aceasta prin ridicarea mâinii voastre. (Fratele Branham face o scurtă pauză). În ordine.

Dacă cineva nu este de acord cu alegerea lui, să ridice mâna.
(Fratele Branham
face din nou o scurtă pauză). Mulțumesc.

Crede fiecare mădular al acestei biserici că
fratele Hollin Hickerson este un om onorabil și drept, un
bărbat demn pentru a
ocupa slujba de diacon al acestei biserici? Vă rog să ridicați
mâna dacă
credeți aceasta. (Fratele Branham face o scurtă pauză). Este
cineva împotriva?
Ridicați mâna. (Fratele Branham face o pauză).

Această adunare îl găsește pe fratele
Collins, un om drept, de onoare și demn pentru a ocupa slujba
de diacon al
acestei biserici? Vă rog să ridicați mâinile. (Fratele Branham
face o pauză).
În ordine. Acum să ridice mâna cine nu este de acord. (Fratele
Branham face din
nou o scurtă pauză).

Este de acord adunarea că fratele Tony Zabel
este un bărbat de onoare și demn să ocupe slujba de diacon al
acestei turme? Vă
rog să ridicați mâinile. (Fratele Branham face o pauză). Acum
să ridice mâna
cine nu este de acord. (Fratele Branham face din nou o scurtă
pauză).

Crede această adunare că fratele Harned este
un bărbat drept și poate fi ales în slujba de casier al
acestei biserici, ca să

se îngrijească de finanțele ei și să plătească facturile?
Ridicați mâinile dacă
sunteți de acord. (Fratele Branham face o scurtă pauză). Acum
să ridice mâna
cine nu este de acord. (Fratele Branham face o nouă pauză).

Doresc să le spun fraților care stau la
picioarele acestei cruci, că biserica îi găsește, cu o
majoritate de sută la
sută, vrednici să ocupe aceste slujbe în care au fost chemați
de Dumnezeu.

Voi ați spus: „Mai întâi să se procedeze așa
cum am făcut, iar după aceea să vedem dacă vor și ei această
slujbă”. Cu
ajutorul Domnului, mă voi întoarce peste câteva săptămâni,
pentru a pune
mâinile peste acest grup de oameni, pentru a-i face oficial
diaconi, respectiv
casier ai acestei biserici. Să ne plecăm capetele pentru un
moment.

Doamne, în seara aceasta suntem fericiți
pentru că pe pământ mai există oameni care pot păși sfinți în
fața lumii, atât
de sfinți încât un Tabernacol cu rânduieli stricte, cum este
cel de aici, poate
vota cinci oameni în slujba de diaconi, fără nici un vot
împotrivă.

Ne bucurăm pentru ei și credem că Tu ai fost
cu noi când am luat aceste decizii, noi, păstorul și
comitetul.

Dumnezeule, binecuvântează-i pe oamenii
aceștia și ajută-i să-și îndeplinească slujba din toată inima,
știind că
aceasta le asigură o mare răsplătire în ceruri. Într-o zi,
când Cărțile din
ceruri se vor deschide, când va fi deschisă Cartea vieții și
marea Carte a
cerului, numele lor să fie găsit acolo înaintea lui Dumnezeu
și a Salvatorului,
și ei să fie primiți ca cetățeni în Împărăția Sa.
Binecuvântează-i, Doamne, și
ajută-i să îndeplinească această slujbă cât mai bine, pentru
că Te rugăm în
Numele lui Isus. Îți mulțumim pentru ei. Amin.

Doresc să vă strâng mâinile: frate Harned,
frate Zabel, frate Collins, frate Hickerson și frate Taylor.
Sunt foarte
bucuros pentru că știu că am avut părtășie atât de multă vreme
cu astfel de
oameni de onoare. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Vă voi revedea
curând. De
îndată ce mă voi odihni puțin, mă voi întoarce pentru a vedea
dacă vă place
noua slujbă. În ordine. Acest lucru s-a făcut prin votul
unanim al bisericii.

Oh, nu sunteți bucuroși știind că ne asociem
cu oameni care pot trăi în sfințenie înaintea lui Dumnezeu, în
lumea de astăzi?
Este un lucru minunat.

Sunt bucuros pentru că în seara aceasta am
avut privilegiul să am părtășie cu voi, care sunteți prietenii

mei. Sunt atât
de bucuros pentru că Dumnezeu m-a lăsat să cunosc biserica Sa
din lumea
întreagă. Oh, ei sunt disprețuiți și respinși, și așa cum am
spus în mesajul
meu din dimineața aceasta, lumea îi privește ca pe niște
fanatici, dar Dumnezeu
îi privește ca pe copiii Săi. Sunt atât de bucuros pentru
aceasta! Poate ei nu
știu să vă spună câte mile sunt până la lună, poate nu vă pot
spune toate
planetele din sistemul solar, nici cum funcționează el, dar
știu un lucru:
ceasul în care s-au născut din nou. Sunt atât de bucuros
pentru ei!

Am auzit o mică parabolă pe care în seara
aceasta o voi asocia cu fetițele mele ca s-o fac mai reală și
ca să înțelegeți
mai bine ce vrea să spună. Eu am două fete. Una dintre ele
este Rebeca, iar
cealaltă este Sara. Amândouă sunt fetițele lui tata și am și
un băiețel care se
numește Iosif. Veneam de la o adunare de o seară pe care o
ținusem la
Chattanooga. Eram în mașină și mergeam cu fiul meu mai mare,
Billy. Erau cu
noi, soția lui, Meda și fetele și de mai multă vreme nimeni nu
mai spusese
nimic. În seara aceea, le vorbisem foarte aspru oamenilor
despre felul în care
se comportă. Nimeni nu spusese nimic, dar când am terminat,
micuțul Iosif a
venit, m-a îmbrățișat și mi-a zis: „Tati, în seara aceasta
chiar ai predicat!”

Astfel, în dimineața aceasta, în timp ce mă pregăteam să plec pe strada „Penn și Tenth”, nimeni nu spunea nimic, nici soția și nici fetele mele, dar micuțul Iosif și-a pus mâna pe umărul meu și a spus:
„Tati, mi-a plăcut predica din dimineața aceasta!”

Atunci am zis: „Am un fan, iar acesta este fiul meu.”

Într-o dimineață stăteam în cameră, iar micuța Becky a venit la mine, s-a cățărat pe piciorul meu și m-a cuprins cu brațele pentru că ea este fetița lui tata. Micuța Sara a sărit și ea din pat și a alergat la mine, în pijama. Ea este cea cu ochi căprui.

Când a văzut-o, Becky i-a zis: „Sara, nu trebuia să vii pentru că eu îl am pe tati numai pentru mine. Tati este al meu tot!” Micuța Sara și-a lăsat buzele în jos și ochișorii i s-au întristat, dar eu mi-am mișcat puțin piciorul și am bătut cu palma pe celălalt genunchi, așa că ea a venit și s-a urcat pe el.

Becky este mai înaltă și are picioarele mai lungi, așa că îi ajungeau pe podea, dar micuța Sara se urca greu pe genunchiul meu, așa că am cuprins-o cu brațele s-o ajut. Atunci, micuța s-a întors spre Becky și i-a zis: „Becky, poate îl ai pe tati tot, dar tati m-a luat cu totul

pe mine!”

Cred că așa este și aici. Poate noi nu știm
toată teologia, toate cuvintele grecești, grupul acesta de
oameni poate nu
cunoaște aceasta, dar un lucru este sigur: Eu cred că Isus ne
are pe toți.

Amin.

În ordine, frate Neville. Amin.

- Amin -